

Temat 1: Rozmowa kierowana na podstawie opowiadania E. Stadtmüller „Smok Segregiusz”.

Temat 2: Zabawy twórcze „Kolorowe obrazki z zakrętek”.

Cele:

- wzbogacanie wiedzy o sposobach ochrony przyrody,
- rozwijanie umiejętności wypowiadania się na określony temat,
- wzbogacanie słownictwa czynnego o nowe wyrazy: segregacja/sortowanie, recykling, odpady biodegradowalne,
- wyrabianie nawyku segregowania śmieci,
- rozwijanie twórczego myślenia i sprawności rąk.

1. Prezentacja zagadki D. SzelaŃgowskiej „Porządek”:

*O porządek trzeba dbać,
wiedzą o tym także dzieci.
Do odpowiednich worków
każdy wrzuca... (śmieci)*

2. Słuchanie opowiadania E. Stadtmüller „Smok Segregiusz”

Smok Segregiusz był niezwykle sympatycznym bajkowym smokiem. Uwielbiał bawić się tym, co inni uważali za śmieci. Kartonowe pudełka zamieniał w domki dla lalek albo rycerskie zamki. Plastikowe butelki oklejał błyszczącą folią i wykorzystywał jako wieże albo robił z nich rakiety. Kolorowe zakrętki z radością ustawiał jako pionki w grach planszowych, które sam wymyślał. Z puszek robił grzechotki, ze starych rękawiczek – maskotki... Nigdy się nie nudził. Zazwyczaj chodził uśmiechnięty, a gdy wpadał na jakiś kolejny zwariowany pomysł – podskakiwał z radości. Jednego Segregiusz nie mógł zrozumieć. Gdy widział powyrzucane byle gdzie papierowe torebki, puszki czy reklamówki, w jego oczach pojawiał się smutek.

– Czemu ludzie wyrzucają takie wspaniałe zabawki? – rozmyślał. – Jeśli już nie chcą się nimi bawić, to przecież są pojemniki na papier, metal czy szkło. Na pewno ktoś wie, jak takie skarby wykorzystać... O, znów ktoś pomylił trawnik ze śmietnikiem i park nie jest już taki ładny jak był. Czy naprawdę tak trudno trafić papierkiem do kosza?

– Czy myślisz o tym samym, co ja? – spytała senna wróżka Gwiazduszka, która pojawiła się nie wiadomo skąd i przysiadła obok smoka, na parkowej ławeczce. Segregiusz spojrzał na porozrzucane wszędzie śmieci i westchnął ciężko.

- *Wymyśl jakąś zabawę, która nauczy wrzucania papierków do kosza – zaproponowała Gwiazduszka – a ja postaram się, aby ten pomysł przyśnił się jakiemuś dziecku.*
- *Spróbujmy – zgodził się smok.*
- *Tato, tato! – zawołał Olek, gdy tylko otworzył oczy. – Śniło mi się, że wygrałem wielki turniej.*
- *Rycerski? – zainteresował się tato.*
- *Jasne, że rycerski – kiwnął głową Olek. – Miałem na sobie srebrną zbroję, hełm z pióropuszem i walczyłem... ze śmieciami.*
- *Z czym? – Oczy taty zrobiły się okrągłe ze zdumienia.*
- *Te śmieci chciały zasypać cały świat, a ja im na to nie pozwoliłem – oświadczył dumnie rycerz z przedszkolnej grupy „Motylków”.*
- *Jestem z ciebie dumny – oświadczył tato i uścisnął Olkowi prawicę. – Ten bałagan na trawnikach to rzeczywiście problem – rozmyślał, jadąc do pracy. Akurat projektował nową szkołę, a jego kolega – architekt krajobrazu – głowił się nad tym, jak urządzić plac zabaw dla przedszkolaków i park pełen atrakcji sportowych dla starszych dzieci.*
- *Tylko pamiętaj o koszach na śmieci – przypomniał mu tato, kiedy tylko wszedł do biura. Pan Zbyszek kiwnął głową i po paru godzinach przyniósł gotowe szkice. Kosze w kształcie smoków, rakiet, wież fantastycznie pasowały do sportowych boisk i huśtawek.*
- *Niech dorosłych uczą dzieci, gdzie wyrzucać trzeba śmieci – podsumował jego pracę tato.*

3. Rozmowa kierowana na podstawie opowiadania i ilustracji w książce.

➤ Pytania do opowiadania:

- Co lubił robić smok Segregiusz?
- Co smuciło smoka?
- Jaki sen miał Olek?
- Dlaczego należy wyrzucać śmieci do kosza?
- W jaki sposób możemy chronić przyrodę?

4. Ćwiczenie językowe „Trudne słowa” związane z ochroną przyrody, które należy dziecku wyjaśnić:

- Segregacja
- Recykling
- Odpady biodegradowalne - to np.: liście, chwasty, słoma, odpady z drewna, obierki po warzywach i owocach, skorupki jajek.

5. Zabawa dydaktyczna „Segregowanie śmieci”. (pomocze: kolorowe worki na śmieci: niebieski, żółty, zielony, brązowy, czarny, lub pudełka kartonowe z przyklejonymi kwadratami w kolorach: niebieskim, żółtym, zielonym, brązowym, czarnym, różnego rodzaju śmieci).

Rodzic rozkłada na podłodze śmieci i prosi dziecko o pomoc w ich posegregowaniu do odpowiednich worków (5 pudełek z kolorowymi kwadratami), mówi i pokazuje, co należy wkładać do którego koloru:

Kolor niebieski – papier, kolor zielony – szkło, kolor żółty – metal i plastik, kolor brązowy – odpady biodegradowalne, kolor czarny – odpady zmieszane.

Rodzic prezentuje wiersz B. Szelańskiej „Kosz na śmieci”, a dziecko go powtarza.

*Kosz się zawsze bardzo smuci,
gdy ktoś papier obok rzuci.
Pamiętaj wszystkie dzieci,
by do kosza wrzucać śmieci!*

Następnie dziecko podnosi z podłogi jeden ze śmieci, mówi, do jakiego worka/pudełka trzeba go włożyć. Wrzucając, powtarza wiersz z pomocą dorosłego (uczy się go na pamięć).

6. Zabawa dydaktyczna „Segregowanie zakrętek według kolorów.” (pomocze: plastikowe zakrętki w pięciu kolorach)

Rodzic rozkłada przed dzieckiem zakrętki plastikowe w pięciu kolorach. Zadaniem dziecka jest posegregowanie zakrętek według kolorów. Uświadamiamy dziecku, że zakrętki można wyrzucić albo, tak jak smok Segregiusz, zrobić z nich coś nowego, np. ładny obrazek lub jakąś zabawkę.

7. Gra „Zdobywamy zakrętki” (pomocze: dwie kostki: z kolorami i tradycyjna, z oczkami od 1 do 5, zakrętki w pięciu kolorach).

Dziecko rzuca dwiema kostkami jednocześnie: kolorową i tradycyjną. Liczy oczka na kostkach i mówi, jaki kolor wylosował. Zabiera tyle zakrętek, ile oczek było na kostce, w takim kolorze, jaki wylosował. Zabawę powtarzamy kilka razy, aby dziecko miało przynajmniej 10 zakrętek.

8. Praca plastyczna „Kolorowe obrazki z zakrętek” (pomocze: kartka z bloku technicznego, klej magic, kredki, plastelina, rolki po papierze toaletowym, zakrętki zdobyte podczas gry)

Ze zdobytych w grze zakrętek dziecko układa obrazki według własnych pomysłów, następnie przykleja klejem do kartki. Na koniec dorysowuje lub dolepia z plasteliny

brakujące elementy. Może to być na przykład gąsienica na liściu, kwiatek, samochód, ślimak.

9. Ciekawe bajki edukacyjne:

- „Bajka edukacyjna – proekologiczna” (segregacja śmieci, recykling)
<https://www.Youtube/watch?v=RV5IBJGAypY>
- „Ekologiczny dom” – bajka edukacyjna
<https://www.Youtube/watch?v=PYd88-RyaLs>
- „Chmury” wideo edukacyjne :
<https://www.youtube.com/watch?v=PVGjzJYrMdM>
- „Niezwyczajna podróż kropelki”
<https://www.youtube.com/watch?v=plQ8rCApNIQ>

Temat 3: Słuchanie opowiadania H. Koszutskiej „Drzewko Maciusia”.

Cele:

- kształtowanie prawidłowej postawy proekologicznej,
- wzbogacanie wiedzy o sposobach ochrony środowiska,
- zrozumienie, że człowiek jest częścią przyrody, jest od niej zależny i ma na nią wpływ.

1. Rozmowa na temat drzew.

Rodzic wyjaśnia, że drzewa bardzo długo rosną i dlatego potrzebne są w przyrodzie. Łamanie gałązek młodego drzewka, niszczenie mu kory ostrym narzędziem powoduje, że drzewko usycha.

- Jak myślicie, co powiedziałoby drzewo, gdybyście łamali mu gałązki?
- Czy płakałoby z bólu? Czy prosiłoby, byście przestali?

2. Słuchanie opowiadania czytanego przez dorosłego:

*W parku, na środku trawnika, rosła sobie płacząca wierzba.
– Czy ona naprawdę płacze? – zapytał Maciuś mamę, gdy zobaczył wierzbę po raz pierwszy.*

– Nie, nie płacze. Dobrze jej w naszym parku, wesoło się zieleni. Nazwano ją tak dlatego, że ma długie, delikatne i jakby ze smutkiem opuszczone gałązki.

Maciek bardzo tę wierzbę polubił. Kiedy przychodził do parku, już z daleka machał niej ręką.

– Dzień dobry – wołał. – Jak się miewasz?

A wierzba szumiała na powitanie. Aż tu pewnej wiosny wszystko się zmieniło. Ogrodnicy przez środek trawnika przeprowadzili ścieżkę. I oto drzewko znalazło się na samym brzegu trawnika. „Będzie mi teraz weselej – ucieszyła się wierzba – będę

mogła z bliska przyglądać się zabawom dzieci, a w dni upalne dać im schronienie w swoim cieniu”. I kiedy na ścieżkę po raz pierwszy wpadła gromadka dzieci, wierzba radośnie poruszyła listkami. Ale dzieci wcale nie zwróciły na to uwagi. Biegły wesoło, krzycząc i śmiejąc się. Jakiś chłopiec zatrzymał się na chwilę, ułamał gałązkę wierzby i wymachując nią, pobiegł dalej.

Odtąd z dnia na dzień coraz więcej było na drzewku obłamanych gałązek. Na pniu pojawiły się nacięcia scyzorykiem. Kora w wielu miejscach była naddarta. Dzieci, przebiegając, potraçały nieraz drzewko, czasem któreś próbowało wdrapać się na nie. Tak się złożyło, że Maciek długo nie przychodził do parku. A kiedy wreszcie wybrał się tam z mamą, wcale swojej wierzby nie poznał.

– Z daleka wydawała mi się znacznie ładniejsza – westchnął.

– Tak, była ładniejsza, kiedy bezmyślne dzieci nie miały do niej dostępu – powiedziała mama.

Z żalem oglądali połamane gałązki, odrapaną scyzorykiem korę. Maciek zaczął się zastanawiać, co zrobić, żeby dzieci nie niszczyły już tej wierzby. Szedł obok mamy bardzo zamyślony. Zapomniał zupełnie o tym, że chciał nazbierać kasztanów. Ale nic nie mógł wymyślić. Dopiero na drugi dzień, kiedy opowiedział o swoim zmartwieniu kolegom, Jurkowi i Władowi, we trzech znaleźli radę.

– Będziemy teraz zawsze wracać ze szkoły przez park. Dużo dzieci tamtędy wraca. Będziemy pilnować wierzby tak długo, dopóki wszyscy nie przejdą – postanowili. I jeszcze – że na zakręcie ścieżki ułożą kamienie wzdłuż trawnika, żeby nikt nie wpadał na wierzbę. A na jej pniu powieszą tabliczkę z napisem: „Nie niszczyć drzewka!”

– Ten napis może nam zrobić mój brat. On już jest przecież w trzeciej klasie i ma piątkę z pisania – rzekł Jurek.

3. Rozmowa na temat opowiadania.

- Które drzewko w parku polubił Maciuś?
- Jak nazywała się wierzba?
- Czy drzewko ucieszyło się, że po zmianach będzie blisko ścieżki?
- Czy dzieci szanowały wierzbę?
- Co zrobił Maciek, gdy zobaczył zniszczone drzewko?

4. Ćwiczenia oddechowe z wykorzystaniem wody (pomocze: słomka, miseczka z wodą) Dziecko siada przy stoliku. O trzyma swoją miseczkę z wodą i słomkę. Według instrukcji rodzica: dzieci próbują zrobić fale na wodzie (dmuchają delikatnie przez słomkę na powierzchnię wody) lub puszczają bąbelki (zanurzają słomki i dmuchają w nie).

5. **Ćwiczenia oddechowe „Rybki w wodzie”** (pomocze: słoik/miska z wodą, słomki, małe kawałki papieru w kształcie rybek).

Dziecko za pomocą słomki umieszcza papierowe rybki na wodzie (w słoiku z wodą): wciąga delikatnie powietrze przez słomkę skierowaną na rybkę. Powietrze wypuszcza nad wodą, wtedy rybka do niej wpada. Może przenieść tam kilka rybek.

Temat 4: Zabawy przy piosence „Dbajmy o przyrodę” (sł. i muz. D. i K. Jagiello).

Cele:

- kształtowanie prawidłowej postawy wobec przyrody,
- rozwijanie umiejętności wokalnych,
- doskonalenie poczucia rytmu poprzez wyklaskiwanie i podskoki w rytmie piosenki;
- rozwijanie wiedzy dotyczącej sortowania śmieci.

1. Słuchanie piosenki.

I. Dzisiaj nasza pani dzieci nauczyła,
jak sortować śmieci, choć to rzecz niemiła.

Do żółtego kosza to, co plastikowe,
a do niebieskiego szkiełka kolorowe,
do brązowej torby wrzucicie trawę, dzieci,
a do torby czarnej – pozostałe śmieci.

Ref.: Nie śmiecimy, nie brudzimy,
o przyrodę dbamy,
posprzątamy całą ziemię,
bardzo ją kochamy.

II. Powiedziała także, jak dbać o przyrodę,
jak jej można pomóc i co robić co dzień.

Do żółtego kosza to, co plastikowe,
a do niebieskiego szkiełka kolorowe,
do brązowej torby wrzucicie trawę, dzieci,
a do torby czarnej pozostałe śmieci.

Ref.: Nie śmiecimy, nie brudzimy...

2. Rozmowa na temat piosenki:

- Czego nauczyły się dzieci?
- Co wkładamy do żółtego kosza? (*plastik, metal*)
- Co wkładamy do niebieskiego kosza?
- Do jakiej torby (pojemnika) wrzucamy trawę, a do jakiej pozostałe śmieci?

3. Zabawa połączona z ilustracją ruchową:

Przy zwrotkach dziecko naśladuje zbieranie śmieci i wkładanie ich do pojemników, podczas refrenu rytmicznie klaszcze w swoje ręce i podskakuje. (Wersja druga: klaszcze w ręce rodzica lub podskakuje, kręcąc się w parze z rodzicem lub rodzeństwem).

4. Nauka refrenu.

Temat 5: „Jak dbamy o przyrodę?” - quiz dydaktyczny.

Cele:

- utrwalanie wiedzy o sposobach ochrony przyrody,
- utrwalanie nawyków proekologicznych.

Dziecko ocenia wartość logiczną zdań, poprzez określenie słowne: „prawda”, „fałsz” (lub umowne gesty: ruch głową „tak-nie”, klaskanie= prawda, tupanie= fałsz).

Przykłady zdań:

- Zwierzęta nie czują, kiedy się im dokucza.
- Śmieci powinno się wyrzucać do specjalnych pojemników, a jeśli ich nie ma – do kosza.
- Lepiej zbudować domy, parkingi i fabryki w miejscu, gdzie dziś rosną lasy.
- Każda woda, którą pijemy, powinna być czysta.
- W lesie wolno krzyczeć.
- Warto sadzić kwiaty w ogrodzie.
- Nie zostawiamy kranu z odkręconą wodą.
- Las rośnie krótko.
- Zwierzęta lubią krzyk dzieci.
- Młode drzewo usycha, gdy łamiemy mu gałązki.
- Dżdżownica spulchnia ziemię, żeby rośliny łatwiej rosły.

WIERSZE O EKOLOGII

EKOLOGIA (Autor: Agata Dziechciarczyk)

Jest Ci ekologia bliska?
Nie zaśmiej środowiska!
Po pikniku, po biwaku
Zawsze sprzątaj przedszkolaku!

Nie rozrzucaj wkoło śmieci!
Śmieć do kosza zawsze leci
Dobrze, gdy do właściwego
Segregację znaj kolego!
Szanuj zielen, nie deptaj trawy
I wybieraj do zabawy
Otoczenia odpowiednie
Niech przy Tobie kwiat nie więdnę!
Dbaj o ilość lania wody
Nie lej tylko dla przygody
Woda ważna jest dla życia
Czysta – zdatna do użycia.
Wody więc nie zanieczyszczaj,
Jeśli Ci ekologia bliska.
By też mogły żyć zwierzęta
I rośliny – zapamiętaj!
Dbaj o otoczenie całe
Źródła mocy doskonałe
Czerp energię z wiatru, słońca
Nie świeć światła tak bez końca
Musisz zadbać o planetę
Szanuj ją tak, jak Kobietę
Stosuj dobre zachowania
Warte do naśladowania

„Dzieci dbają o środowisko” (autor B. Forma)

W zgodzie z przyrodą
żyją wszystkie dzieci.
Kochają jasne słońko,
które na niebie świeci.
Nie łamią gałęzi,
dbają o rośliny,
podczas wycieczek do lasu
nie płoszą zwierzyny.
Często też dorosłym
dobry przykład dają –
w wyznaczonych miejscach
śmieci zostawiają.

„Mali strażnicy przyrody” (autor J. Kasperkowiak)

Dziś „ekologia” – modne słowo,
przyrodę wszyscy chcemy mieć zdrową.
Jej strażnikami się ogłaszamy,
od dziś przyrodzie my pomagamy.

Gdy ktoś bezmyślnie papierek rzuci,
musisz takiemu uwagę zwrócić.
Nie można przecież bezkarnie śmiecić,
to wiedzą nawet przedszkolne dzieci.

Nie wolno łamać gałęzi drzew,
bo piękny płynie z nich ptasi śpiew.

A kiedy bocian wróci z podróży,
gniazdo niech znajdzie, na nie zasłużył.

Pozwól dżdżownicy do ziemi wrócić,
po co jej dzieci mają się smucić.
Niech barwny motyl siada na kwiatach,
żyje tak krótko, niech wolny lata. (...)

Choć ekolodzy jeszcze z nas mali,
uczyć będziemy tego wandali.

Matka natura nas wynagrodzi,
jeśli z przyrodą będziemy w zgodzie.

Pytania do wiersza:

- Gdzie powinniśmy wyrzucać śmieci?
- Dlaczego nie powinniśmy łamać gałązek drzew?
- Dlaczego nie powinniśmy niszczyć gniazd, np. bociana?
- Co pożytecznego robi dżdżownica?